

Тебе, моя любко єдина

Генріх Гейне

Тебе, моя любко єдина,
На крилах пісень понесу
Над Ганг, – там розкішна країна,
Там знаю долину-красу.

В саду там при місячнім світлі
Чудовії рожі цвітуть;
Там лотосу квітки розквітли,
Сестрицю свою вони ждуть.

Сміються фіалочки гожі,
Глядять в небеса на зірки,
І тихо шепочуться рожі,
Запашнії кажуть казки.

Біжать,ступаючи злегка,
Газелі стрункі, сторожкі;
Шумлять і лунають здалека
Ті хвили святої ріки.

Там сядемо, любко, з тобою
Де пальми красують ставні.
Нап'ємось кохання й спокою,
Присняться нам сни чарівні.